

kanste Fristater udenfor den. Jeg vil derfor indstændig tilraade det høie Thing at vedtage det Vædringsforslag, der er stillet af det lille Mindretal under Nr. 13, om at sidste Stykke af § 7 udgaar. Naar dette Forslag vedtages, tilligemed det, der er stillet af Mindretallet under Nr. 6, nemlig Vædringsforslaget under Nr. 11, at 2det Stykke af § 7 udgaar, vil der altsaa derved blive givet Befolkningen frit Valg mellem hvilket af Stytemerne, det helst vil bruge. Medens jeg har Ordet, skal jeg indstændig tilraade Thinget at stemme for det Vædringsforslag, som et andet Mindretal, hvortil ogsaa jeg hører, har stillet, nemlig Vædringsforslaget under Nr. 7 til § 6, om, at hvilke Maal og Veieredstaber der blive at justere, saavel som det Materiale, hvoraaf de skulde forfærdiges osv., skal fastsættes ved Lov. Jeg tror ikke, at Egl. Anordning eller Egl. Resolution skulde have en saa god Klang herinde, eller at Folk skulde have en saadan Tillid dertil, at de skulde sige: Lad os endelig faae det ordnet paa den Maade. Jeg tilraader bestemt at stemme for Vædringsforslaget. Naar dette Forhold ordnes ved Lov, kunde det være, at det i mange Henseender vilde være nok saa godt ordnet som ved en Egl. Anordning. Dermed tillader jeg mig at opfordre Thinget til at stemme dels for den Vædring, der er stillet af Mindretallet Nr. 6 i Betænkningen under Nr. 11, og dels det Forslag, der er stillet af et andet æret Medlem og mig under Nr. 13.

Bajer: Det gjør mig ondt, at jeg i denne Sag skal være uenig med det ærede lille Mindretal, hvis Ordfører nu havde Ordet. Jeg glæder mig imidlertid over, at der dog er Enighed i det Bæsentlige, idet Mindretallet har skrevet i sin Betænkning: „Vi ere enige med det øvrige Udvalg i Ønskeligheden af, at Meterstytemet indføres“. Nu vil jeg indrømme, at det naturligvis foraarjager Befolkningen Ulemper, indtil Stytemet bliver tilvant, men netop derfor mener jeg, at det bør gøres saa hurtigt som muligt, og at man skal gjøre Overgangen saa kort som mulig. Naar man skal tage Meterstytemet, maa man handle efter den bekjendte tydskt Sætning: „auf einmal einzunehmen“. Eller for at tage et andet Exempel, naar man i et Fygeveir, som det var i Aftes, skal gaa over til denne Bygning fra Sidebygningen, bliver man ikke ude i Veiret saa længe som muligt, eller gaar saa langsomt som muligt, men skinder sig saa hurtigt, man kan, over i denne Bygning. Det forekommer mig ogsaa, at det har staaet

længe nok paa. Da denne Sag sidst var for her i Thinget, havde jeg Ordet, og jeg skal, for ikke at gjentage mig selv, henvisse dertil. Det var den 31te Januar 1877, og mine Udtalelser findes i Tidenden Sp. 2631 ff. Der har jeg givet en Oversigt over denne Sags tidligere Historie. Den var allerede den Gang et gammelt Sagn, idet den havde været vedtaget paa flere nationaløkonomiske Møder enstemmig, bl. A. paa det 3die, den 5te Juli 1872. Der havde været nebsat Kommissjon derover, anstaltet en Mønstermeter, og et Mønsterkilogram fra Paris, det havde været paatalt her i Thinget, at det ikke hurtigt nok var anstaltet o. s. v. Nu havde jeg Ordet den 31te Januar 1877 og jagde blandt Andet, at skulde jeg rette nogen Anke mod den høie Regjering, var det ikke, fordi den var kommen med den Sag, men fordi den ikke var kommen for længe siden med den, og jeg forudjagde, hvad der har viist sig skulde blive Tilfældet, at det vilde rimeligvis gaa her som paa saa mange Omraader, at vi kom allerlidst. Jeg skal slet ikke indlade mig paa, hvorvidt det er ønskeligt eller ei at faae vort nuværende Stytem ombyttet med Meterstytemet eller rettere, om Meterstytemet er bedre. Naar hele den øvrige Verden gaar over dertil, kunne vi ikke blive staaende. Om det saa var et Tilbagekridt rent objektivt set, saa maatte vi gaa med. Hvis f. Ex. hele den øvrige Verden blev enig om at indføre Volapük, kunde vi ikke staa imod. Jeg tror imidlertid, dette er et Fremskridt; alene ved den Lettelse, Meterstytemet giver ved Beregninger, er det et stort Fremskridt. De andre store Fordele derved har den ærede Ordfører udviklet, og jeg skal derfor ikke komme ind derpaa; men jeg vilde i høieste Grad beklage, om man ved forskjellige Vædringsforslag, som jeg ikke lægger skynderlig Vægt paa, som f. Ex. Vædringsforslagene under Nr. 7 og 13, vilde forsinke denne Lov paa dens videre Gang. Jeg tror, at vi tør paatage os Ansvar for Vælgerne for at faae gennemført dette Lovforslag i denne Samling. Skulde det imidlertid ikke lykkes, vil jeg i hvert Tilfælde haabe, at den høie Regjering og navnlig den høitærede Kultusminister — jeg ser, han er til Stede — vilde rette sig efter den Opfordring, der er kommen her fra Thinget, om snarest muligt at faae Skolerne til at indføre Undervisning i det metriske Stytem. I den Henseende undrer det mig noget, at et æret Mindretal paa 4 Medlemmer siger, at dette skulde ske, saasnart Forslaget er ophøiet til Lov. Jeg mener nemlig, at det bør ske snarest muligt, uden Hensyn til, om Forslaget bliver til Lov nu